

det vil jeg forskåne kirkeministeren for, men nøjes med at sige det som min egen kommentar, om ikke der måske kunne være reaktioner i det såkaldt kirkelige landskab, der var årsag til, at der kun var 300 hørings svar. Fru Birthe Rønn Hornbech har allerede været inde på det og antydet det.

Jeg må jo sige ligeud ved denne lejlighed, nu, da det er bragt på bane, at jeg faktisk synes, at landsforeningens formands obstruktion af demokratiet har været under al kritik i denne her sag. Det begyndte med, at han fuldstændig helhjertet bakkede bloktilskudsudvalgets indstilling op om, hvordan Fællesfonden skulle administreres; derefter vendte han hundredefirs grader.

Og da så Kirkeministeriet gjorde det yderst prisværdige, som jeg godt kunne ønske mig blev et fast led i det folkekirkelige demokrati, at denne udmærkede og letlæste pjece, »En folkekirke – men tæt på«, blev sendt til høring, ikke bare i organisationerne, men ud i menighedsrådene, for det er faktisk dem, der er direkte valgt af befolkningen til at tage sig af den lokale kirke, så obstruerede man det ved at sende et brev ud til samtlige menighedsrådsmedlemmer, hvor man anbefalede dem ikke at svare, men hvis de havde lyst til at svare, så var der sådan lige her skitseret, hvad de passende kunne svare kirkeministeren.

Det er ikke værdigt, og jeg vil sige, at der jo er det med det kirkelige landskab – det kan man sige, hvis man skal anskue sagen demokratisk – at det jo er alle de indirekte, indirekte, indirekte valgte, mens menighedsrådene og Folketinget jo faktisk har det til fælles, at vi er demokratisk repræsentative, for vi er direkte valgt af befolkningen.

Så vil jeg godt til allersidst sige noget om de socialdemokratiske menighedsrådsmedlemmer, som jeg også synes har mødt en foragt og en nedladdenhed i disse her sammenhænge.

I 1930'erne, da Socialdemokratiets parole var, at man skulle ind i alle folkevalgte udvalg og råd, også menighedsrådene, begyndte socialdemokrater at myldre ind i menighedsrådene. Og jeg ved, at mange præster var glade for den socialdemokratiske deltagelse, for de sagde, at disse mennesker ikke var specielt loyale over for en patenteret kirkelighed, og derfor var de faktisk loyale over for sognekirken.

Nu har det jo været sådan, at Socialdemokratiet har haft den politiske parole, at man skal holde fred med de hellige, det vil sige, at den

hvepserede, der hedder folkekirken, skal man ikke stikke fingrene i, hvis man er en klog regering. Men så kom jo Bodil Koch, som det allerede har været nævnt, som kunne lave nogle skøre ting, bl.a. en strukturkommission, som heldigvis blev sprængt, men hendes oprigtige kærlighed til folkekirken var der ingen tvivl om.

Jeg synes, at de socialdemokratiske menighedsrådsmedlemmer rundtomkring i landet virkelig skulle tage og besinde sig på, hvad det er, der sker; om det, der sker nu, er det, de ønsker, ikke kun fra landsforeningens side, men også fra en socialdemokratisk folketingsgruppe, hvis udmeldinger om folkekirken simpelt hen er så flagrende og så selvmodsigende, at det ikke er til at finde ud af, hvad det er for en folkekirke, man giver sin stemme, hvis man stemmer på Socialdemokratiet.

Kl. 12.50

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, der da er et par ting, der svæver i luften med hensyn til Socialdemokratiets holdninger, og derfor vil jeg godt her i anden runde stille et par spørgsmål til Socialdemokratiet.

Først vil jeg da meget spændt spørge, hvad Socialdemokratiet vil stemme til det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative har fremsat, for den socialdemokratiske ordfører har jo bedyret, at man fortsat går ind for, at grundlovens § 4 skal bevares. Så er der også kun ét svar på det forslag, vi har fremsat, nemlig at stemme ja.

Så har den socialdemokratiske ordfører jo flere gange nævnt begrebet dialog. Jeg er meget enig med den socialdemokratiske ordfører i, at det jo er godt med dialog i kirken, men det har vi da så sandelig også. Nu har vi altså hørt, at kirkeministeren meget nøje vil overveje disse hørings svar, og det synes vi så ministeren skal have tid til. Men jeg vil da ikke undlade at gøre opmærksom på, at ministeren – og enhver minister – jo til enhver tid kan nedsætte alle de kommissioner og udvalg, man vil; det behøver man ikke at spørge Folketinget om.

Det, jeg vil spørge fru Karen Klint om, er: Hvorfor kommer fru Karen Klint ikke med Socialdemokratiets holdninger til den kirkeforfatning, eller hvad det er, man vil have, her i Folketingssalen, og så følger det op i den dialog, fru Karen Klint gerne vil have, og som jeg gerne vil have med Socialdemokratiet, følger det op i Kirkeudvalget ved at få noget udredningsmateriale frem, som vi kan diskutere i Kirkeudvalget?